

MUMTEHİNE 60/9 AYET (2)

(...dünden devam)

Tefsîr: 7'nci âyetle yüce Allah, mü'minlerle, düşmanları olan müşrik yakınları arasına, bir gün gerçek bir sevgi koyacağını, mevcut düşmanlığı bir gün dostluğa çevireceğini, kendisinin herşeye kadir, bağışlayıcı ve merhametli olduğunu bildirmektedir.

Allah'ın vâdettiği bu sevgi devri, Mekke'nin fethi ile başlamış, Müslümanların can düşmanı olan Mekke müşrikleri, Müslüman olarak onlarla kardeş olmuşlar, düşmanlıklar dostluğa, ayrılıklar birliğe çevrilmiştir. 'Asâ ((ﷻ Allah'tan bir söz verme ifadesidir. Allah'ın verdiği bu söz, sûrenin inişinden çok zaman geçmeden vuku bulan Mekke'nin fethi ile gerçekleşmiştir. Allah kâdirdir, her şeyi yapabilir. Düşmanlıkları dostluklara, kin ve nefretleri sevgi ve kardeşlik duygularına çevirebilir. O'nun mağfireti sonsuzdur. O, kendisine yönelenleri bağışlar, daha önceki kötü davranışları affeder. Gerçekten öyle olmuştur. Bundan dolayı hadiste:

00000000 00000000 000 00000000 0000 0000000000 00000000000000 000000000000
000 00000000

00000000 00000000 0000 00000000 0000 0000000000 000000000000 000000000000
0000 00000000

"Sevdiğini ölçülü sev, zira bir gün düşmanın olabilir; sevmediğine de ölçülü buğzet, çünkü bir gün dostun olabilir!" denilmiştir (Tirmizî, Birr: 60).

Mukâtil ibn Hayyân'a göre bu âyette işaret edilen sevgi, Ebu Süfyan'ın kızı Ümmü Habibe'nin, Peygamber (s.a.v.) ile evlenmesiyle, Ebû Süfyan ile Peygamber arasında kurulan sevgidir ki İbn Kesîr'in de işâret ettiği üzere bu görüş doğru değildir. Çünkü bu âyet indiği zaman Ebû Süfyan müşriklerin lideri idi. Kızı Ümmü Habibe ise, babasının zulmünden ötürü dinini korumak için kocasıyla birlikte Habeşistan'a hicret etmiş, orada kocası ölmüş, dönüşünde Peygamber (s.a.v.) ile evlenmiştir. Âyetin Ebû Süfyan ile bir ilgisi yoktur. Âyette genellikle bütün müşriklerin yakında Müslüman olacaklarına ve Müslümanlarla onlar arasındaki buzların eriyeyeceğine, kardeşlik devri

başlayacağına işaret edilmektedir.

8-9'ncu âyetlerde yüce Allah, mü'minleri, kendileriyle savaşmayan, kendilerini yurtlarından çıkarmamış olan kimselere karşı iyilik etmekten, onlara karşı ölçülü davranmaktan menetmediğini, bilâkis onlara karşı âdil, ölçülü davrananları sevdiğini; ancak kendileriyle savaşmış olan ve kendilerini yurtlarından çıkaranlara yardım etmiş bulunanlara dostluk beslemelerini menettiğini; onlarla dost olanların haksız ve Allah'ın yolundan sapmış olacaklarını buyuruyor.

(devamı yarın..)